

Afstemning

Kl. 11:20

Formanden:

Der stemmes om forslag til vedtagelse nr. V 16 (se side 1511) af Jacob Jensen (V), Morten Bødskov (S), Kristian Thulesen Dahl (DF), Ole Sohn (SF), Mike Legarth (KF), Morten Helveg Petersen (RV) og Villum Christensen (LA).

Afstemningen slutter.

For forslaget til vedtagelse stemte: 107 (V, S, DF, SF, KF, RV, LA og Simon Emil Ammitzbøll (UFG)), imod stemte: 2 (EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 16 er vedtaget.

Hermed er forslag til vedtagelse nr. V 15 (se side 1510) af Frank Aaen (EL) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 20: Forslag til folketingsbeslutning om Den Lille Havfrue.

Af Karin Nødgaard (DF) m.fl.
(Fremsættelse 30.10.2008).

Kl. 11:21

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 11:22

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Det danske bidrag til verdensudstillingen i Shanghai er en enestående mulighed for at styrke kendskabet til Danmark blandt de mange millioner kinesere og gæster fra andre lande, der vil deltage i udstillingen. Kineserne har i forvejen et stort kendskab til H.C. Andersen, og der er derfor allerede stor kinesisk begejstring for den danske deltagelse med Havfruen som midtpunkt.

Kineserne opfatter udlånet af vores nationalklenodie som en stor gestus svarende til den ge-

stus, kineserne viste os i 2006, da genstande fra Den Forbudte By for første gang blev vist uden for Kina, nemlig lige her på Christiansborg. Vi skal i denne sammenhæng huske på, at der er en lang tradition for, at man udlåner kunstgenstande som en del af en kulturel udveksling. Inden for de seneste par år har vi bl.a. sendt vikingeskibet »Havhingsten« på langfart til Irland og udlånt en stor del af Rosenborgs sølv møbler til slottet i Versailles.

Med udlånet af Den Lille Havfrue ønsker vi at fortsætte denne tradition. Der, hvor vores Havfrue plejer at sidde, får vi nemlig et kunstværk lavet af førende kinesiske kunstnere, og jeg er sikker på, at de turister, der besøger Danmark og København i sommeren 2010, vil opleve en sådan kunstudveksling positivt, for ikke at tale om de danske turister, der kan opleve noget andet end den velkendte Havfrue på Langelinie.

Som alle ved, er Kina et stort og hastigt voksende marked, men konkurrencen er hård, og vi må derfor gøre alt, hvad vi kan, for at sikre et godt kendskab til Danmark. Den Lille Havfrue er i den forbindelse en døråbner til Kina – en døråbner til et marked med store muligheder for dansk erhvervsliv.

Verdensudstillingens tema er »Better City, Better Life«, og den danske pavillon sætter netop fokus på Danmarks styrker og kompetencer inden for bæredygtighed og miljø. Verdensudstillingen er derfor en fantastisk mulighed for at bygge videre på det omfattende arbejde, der gøres for at markedsføre Danmark i udlandet som et bæredygtigt og klimabevidst samfund i forbindelse med det danske værtskab for COP15.

Jeg vil gerne pointere, at udlånet af Havfruen bakkes op af Danmarks nationale turistorganisation VisitDenmark samt af Wonderful Copenhagen, der begge vurderer, at projektet er til gavn for dansk turisme. De kommende år forventes antallet af kinesiske overnatninger i udlandet at vokse markant fra omkring 47 millioner i 2007 til 80 millioner i 2011, og det marked skal Danmark have del i, hvis vores mål om at skabe øget vækst i turismen skal nås.

Endelig vil jeg gerne fremhæve, at det projekt, der skal præsentere Danmark i 2010, blev valgt af en enig dommerkomité. Der var fuld enighed om, at projektet med Den Lille Havfrue i centrum var klart det bedste forslag. Det er et spændende og et visionært projekt, som skal tiltrække sig stor opmærksomhed på Expo og sætte København og hele Danmark på verdenskor-

tet. Regeringen kan på denne baggrund ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Kl. 11:25

Formanden:

Der er ønske om en kort bemærkning fra fru Karin Nødgaard.

Kl. 11:25

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jeg siger også mange tak til ministeren for indlægget om beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti. Det er jo sådan, at Dansk Folkeparti synes, at selve konceptet for Expoudstillingen er udmærket, og det vil jeg også redegøre for senere.

Men jeg synes, at når ministeren kommer så meget ind på, hvad nogle større turistorganisationer har sagt, ville det også være væsentligt at høre, om ministeren har været i kontakt med nogle mindre organisationer, som måske også har noget at ytre i den forbindelse.

Faktum er jo, at Den Lille Havfrue vil være fjernet fra Langelinie i et halvt år, og jeg kunne godt tænke mig at høre, om ministeren har været i kontakt med de mindre erhvervsdrivende i området, som vi ved vil få meget store økonomiske omkostninger, fordi Den Lille Havfrue er fjernet. Og gør det ikke også indtryk på ministeren, når vi kan høre, at Havnerundfarten også vil få store økonomiske problemer? Selvfølgelig er det vigtigt, at man har hørt de store aktører i spillet, men måske burde man også lytte lidt til de mindre erhvervsdrivende.

Kl. 11:26

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:26

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne sige til fru Karin Nødgaard, at naturligvis skal man lytte til alle, der måtte have synspunkt i denne sag. Jeg tror nu, at det, at der sker den kulturudveksling med Kina, som Havfruens rejse også kan ses som, vil betyde, at mange danskere og svenskere vil tage forbi Langelinie, og det vil være til gavn for de handlende i området, der i dag lever af de turister, der kommer for at se Havfruen.

Jeg vil sige, at både VisitDenmark og Wonderful Copenhagen, der om nogen interesserer sig for at få flest mulige turister til Danmark, jo bækker varmt op om udlånet. Det vurderes, at udlånet, hvor vi sender Den Lille Havfrue til Kina på en halvårlig kulturudveksling, er noget, der vil gavne dansk turisme og dansk erhvervsliv.

Jeg kan tilføje til fru Karin Nødgaard, at Wonderful Copenhagen hvert år laver tusindvis af interviews med turister, og der har aldrig været en turist, der alene er rejst til København med det formål at se Havfruen. Havfruen er en stor attraktion, men hun er ikke den afgørende årsag til, at turister besøger os, og derfor er min vurdering ikke, at det vil betyde mistede turismeindtægter, at hun tager på en kulturel rejse i 6 måneder.

Kl. 11:27

Formanden:

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 11:27

Karin Nødgaard (DF):

Ja, det lyder jo også meget fint. Men jeg synes jo alligevel, man også skal bide mærke i, at når man har haft kontakt med de mennesker, der faktisk driver erhverv i området, er de altså meget bekymrede for, hvad der skal foregå.

Jeg synes også, det er lidt bekymrende, når man hører, hvad man generelt mener rundtomkring i Danmark. Det er jo, at Den Lille Havfrue er et nationalt klenodie, som faktisk ikke kan erstattes, og derfor vil jeg da gerne høre, hvad det er, ministeren har forestillet sig skulle være erstatningen på stenen på Langelinie – ikke hvad der skal sættes omkring stenen, men på stenen – og også om ministeren ikke anerkender, at Den Lille Havfrue er et nationalt klenodie, og at det ikke kan sammenlignes med, hvis man f.eks. udlåner en del af en større kunstsamling eller skulpturer fra Glyptoteket osv.

Jeg anerkender fuldt ud, at man selvfølgelig skal kunne låne af hinanden lande imellem osv., men jeg kunne godt tænke mig at høre ministerens vurdering.

Kl. 11:28

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:28

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg kan høre på fru Karin Nødgaard, at der faktisk er meget stor enighed om, at det at lave kunst- og kulturudveksling faktisk er meget nyttigt. Ifølge Karsten Orth, der er direktør for Statens Museum for Kunst, har museet lige haft meget væsentlige værker af Hammershøi i London, og de værker bliver faktisk efterfølgende sendt til Tokyo. Der er nok også mange, der er bekendt med, at den danske »Havhingssten« for nylig har været på langfart til Irland og retur, og det har vakt ret stor opmærksomhed i udlandet.

Derfor vil jeg sige, at det faktisk er helt normalt, at man udveksler kulturarvgenstande med hinanden.

Jeg vil sige til fru Karin Nødgaard, at jeg er fuldstændig enig i, at Den Lille Havfrue er i en klasse for sig. Men noget af det, der gør indtryk på mig, er sådan set, at man ved, at over 70 millioner kinesere kommer til at se hende under Expoen i Shanghai, og det betyder altså, at H.C. Andersens eventyr og det fantastiske kunstværk, som Den Lille Havfrue er, vil blive nydt af rigtig mange mennesker, og jeg tror, det vil betyde, at der kommer mange, mange flere turister til Danmark.

Jeg kan ikke på stående fod sige mere om det kunstværk, der måtte erstatte Den Lille Havfrue, mens Den Lille Havfrue er i Kina, men det er eventuelt noget, vi kan klare under udvalgsbehandlingen, hvor jeg gerne vil prøve at se, om vi kan få flere informationer.

Kl. 11:29

Formanden:

Tak til ministeren. Så er det hr. Hans Christian Thoning som ordfører.

Kl. 11:30

(Ordfører)

Hans Christian Thoning (V):

Eventyret om »Den lille havfrue« er en fortælling om at forlade sin hjemlige verden for at møde en anden, om at forene to kulturer, og måske allermest handler eventyret om troen på, at man ved at give afkald på noget af sig selv får meget mere tilbage.

Dansk Folkeparti vil have os til at tro, at vi ved at sende Den Lille Havfrue til Shanghai mister noget dyrebart, at vi sætter den danske kulturarv på spil ved at låne vores berømte nationalklenodie ud. Men de kunne næppe tage mere fejl. For den danske pavillon på Expo 2010 handler ikke om at give afkald på danskheden, tværtimod. Pavillonen handler om at vise det bedste, vi har, som den ægte vare og ikke i form af en kopi.

Med Welfairytales får gæsterne mulighed for at opleve, hvordan det virkelig er at være i en dansk storby. Man kan tage en svømmetur i bassinet med ægte københavnsk havnevand eller opleve Expo på en af de københavnske bycykler, som pavillonen huser. Den danske pavillon viser, at vi i Danmark formår at kombinere økonomisk vækst med en bæredygtig udvikling, at bæredygtigheden i København er lig med øget livskvalitet.

Expo 2010 er en enestående chance for at styrke dansk erhvervsliv og øge kendskabet til Danmark. Den danske pavillon giver mulighed for, at danske virksomheder kan fortælle om bæredygtige løsninger, nye teknologier osv., ligesom deltagelsen i Expo kan give adgang til nye markeder og skabe netværk.

Med flere end 200 deltagende lande og forventet 70 millioner besøgende er konkurrencen om gæsterne på verdensudstillingen hård. En gennemsnitlig besøgende når kun fem-syv pavilloner. Derfor er det meget vigtigt, at den danske pavillon skiller sig markant ud og dermed trækker gæster til. Det opfattes fra kinesisk side som en enestående gestus, at vi sender Den Lille Havfrue af sted. Kineserne har et stort kendskab til H. C. Andersens eventyr, og den danske pavillon har derfor allerede vakt stor begejstring i Kina.

Som en ekstra krølle på halen involverer den danske deltagelse også en udveksling af havfruer, således at besøgende på Langelinie i de 6 måneder, Expo varer, kan nyde synet af en kinesisk havfrue skabt af en af Kinas mest toneangivende kunstnere.

Den danske deltagelse med Den Lille Havfrue som midtpunkt gør det muligt for Danmark at styrke relationen til Kina og kinesiske erhvervspartnerne både på det politiske, kulturelle og erhvervsmaessige plan. Med Den Lille Havfrue som det ultimative symbol repræsenterer den danske pavillon i al sin enkelthed den livskvalitet, åbenhed og ægthed, der er kendetegnende for Danmark. Vi sender noget af det bedste, vi har, vores skattede nationale klenodie af sted til Shanghai i 6 måneder. Det er en stor gestus, men der er ingen tvivl om, at vi får det igen, der er meget større.

Venstre kan derfor ikke støtte forslaget.

Kl. 11:33

Formanden:

Tak. Der er ønske om kort bemærkning fra fru Karin Nødgaard.

Kl. 11:33

Karin Nødgaard (DF):

Så vil jeg da også godt sige tak til ordføreren for redegørelsen for de – hvad skal man sige – overordnede linjer i forhold til Expo. Jeg bakker også op om, at vi skal ud og markere os. Men jeg synes jo slet ikke, at ordføreren kommer ind på det, som det egentlig drejer sig om, nemlig at Den Lille Havfrue er et nationalt klenodie, som ikke bare sådan lige er at sende af sted.

Derfor vil jeg da gerne høre ordføreren, om ordføreren ikke mener, at der er forskel på, om man sender en skulptur, et maleri ud af en større samling af sted eller man vælger at sende en enkeltstående kunstgenstand af sted.

Kl. 11:33

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:33

Hans Christian Thoning (V):

Jeg synes jo, at vi her har et klenodie, som i den grad repræsenterer Danmark, et klenodie, som vi har mulighed for at få flyttet – med den respekt og den gestus, det er over for Kina. Kina har H.C. Andersen med i undervisningen i deres skoler.

Det viser også, at det, vi mener med det her, virkelig er noget, som ligger os meget på sinde. Vi vil gerne vise over for kineserne, at det her er vores ægthed. Det er det, vi lægger til grund, og det er også det, jeg har sagt her i talen.

Kl. 11:34

Formanden:

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 11:34

Karin Nødgaard (DF):

Jamen så kunne jeg godt tænke mig at spørge ordføreren, om ordføreren egentlig er klar over, at der allerede i Asien findes eksemplarer lavet af Edvard Eriksen af Den Lille Havfrue. Det er jo sådan, at det første danske konsulat i Kina i byen Yantai faktisk har en lille havfrue, der sidder noget så smukt og har siddet der i adskillige år. Man kunne jo egentlig foreslå, at man kunne låne den. Jeg vil gerne høre, om ordføreren er klar over, at den eksisterer, og at der faktisk eksisterer andre af kunstneren.

Men nu er jeg jo som kulturordfører i dag i selskab med mange erhvervsordførere, og så kunne jeg godt tænke mig at høre, om ordføreren som erhvervsordfører egentlig har tænkt på de små erhvervsdrivende i området på Langelinie.

Kl. 11:35

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:35

Hans Christian Thoning (V):

Jamen jeg tror da, at de små erhvervsdrivende på Langelinie vil få lige så mange besøgende i perioden – de 6 måneder – i og med at der kommer en meget anerkendt kinesisk kunstner og udstiller noget meget, meget spændende. Derfor har jeg slet ingen bekymringer omkring det; jeg

tror endda, at det kan være medvirkende til, at der kan komme endnu flere besøgende.

Kl. 11:35

Formanden:

Tak til hr. Hans Christian Thoning som ordfører, og den næste ordfører er hr. Orla Hav.

Kl. 11:35

(Ordfører)

Orla Hav (S):

Dansk Folkeparti vil forhindre, at Den Lille Havfrue indgår i forbindelse med Expo-udstillingen i Shanghai i 2010. Fra Socialdemokraternes side vil vi gerne vurdere forslaget ud fra tre vinkler:

Er det Folketingets opgave at forhindre kreative initiativtagere i at realisere en oplevelse, der måske kan give en positiv international opmærksomhed på Danmark?

Nej, det er ikke Folketingets opgave efter vores mening. I bedste fald er det et anliggende mellem initiativtagerne og ejerne af Den Lille Havfrue.

Er det så Folketingets opgave at detailstyre dansk foretagsomhed med hensyn til at tilkæmpe sig en plads i en global verden, hvor konkurrencen er behård og vi alle er dybt afhængige af, at det lykkes dansk erhverv at indtage en plads i idéudvikling, produktion og afsætning af varer?

Nej, det er heller ikke Folketingets opgave. Igen er det dybest set et anliggende mellem erhvervslivet og ejerne af Den Lille Havfrue.

Her kunne vores argumentation godt stoppe, men hvis den gjorde det, ville den ikke tage stilling til det forsøg på at tage den danske kulturarv eller en del af den som gidsel for en snæver national tænkning med meget stærke stænk af populisme. Når Dansk Folkeparti vil bruge Folketingets tid på et forsøg på at lukke os inde i egen selvtilstrækkelighed, fortjener det en klar tilbagevisning af mennesker, der hylder frisind, tolerance og åbenhed i en global verden.

Baggrund for Den Lille Havfrues verdensspændende succes er vores internationalt anerkendte og højt priste digter og eventyrforfatter H.C. Andersen, og lige netop H.C. Andersen lader sig ikke bure inde i nationalromantisk tænkning krydret med snæversyn. H.C. Andersen var om nogen eksponent for viljen til at møde det fremmede, det nye, det ukendte og lade det danne grundlag for fortolkningen af menneskelivets store og små spørgsmål. Klarest sagde H.C. Andersen det i sit korte og fyndige udtryk: At rejse er at leve.

Heller ikke den nye og fremmede teknologi tog H.C. Andersen afstand fra; tværtimod modtog han i »Jylland mellem tvende have« damp-teknologien som en berigelse af menneskets muligheder for at udforske den spændende verden, vi bebor.

Selv det problematiske møde mellem forskellige naturer og kulturer tager H.C. Andersen stilling til i »Laserne«. Der skriver han om de kurrer på tråden, der kan opstå, når udsynet fra hjemlandet forhindres af mangel på forståelse. Her er det relationerne mellem det storladne Norge og det lille Danmark, H.C. Andersen behandler gennem laserne, der skal forvandles til et godt, nyt og rent skrivepapir. Her er digterens morale: »Der kan også komme noget godt ud af laserne, når de først er af kludebunken og forvandlingen er sket til sandhed og skønhed, de lyser i god forståelse og i den er velsignelse.«

Er det Folketingets opgave at forhindre, at dansk kulturs ypperste frembringelser tages som gidsler af snævre nationale hensyn?

Ja, det er i høj grad Folketingets opgave, og derfor skal vi appellere til at afvise forslaget fra Dansk Folkeparti. Dansk Folkeparti gør meget ud af at vise sig frem som et parti med stor indflydelse og medansvar for den daglige politiske linje i Danmark. Måske kunne man sammenligne med, hvis man var fra Dansk Folkeparti, at man ville give indtryk af at have været en grim ælling, der var forvandlede til en smuk svane. Så skal jeg bare opfordre til, at man også aflægger andegårdsmanererne og lader være med at nappe og bide ad alt muligt, der ser anderledes ud eller har ideer, som er anderledes, stopper smålighed og i øvrigt er indstillet på at udfylde den rolle i en international sammenhæng, som gavner Danmarks interesser.

Kl. 11:39

Formanden:

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Karin Nødgaard.

Kl. 11:39

Karin Nødgaard (DF):

Tak, og tak for den meget fine redegørelse om H.C. Andersen, som jeg faktisk godt kender i forvejen, og som jeg også sætter stor pris på og er vokset op med osv.

Jeg synes måske, at ordføreren her kommer frem med nogle ting, som egentlig ikke er særlig saglige i forhold til den debat, vi skal føre. Vi skal føre en erhvervs-mæssig debat om, hvad det egentlig vil påvirke rundtomkring i samfundet, og det er også derfor, at den er lagt under Øko-

nomi- og Erhvervsministeriet, kan man jo så sige. Jeg synes altså ikke, at det er – hvad skal jeg sige – en ordentlig måde at føre en debat på, hvis man skal snakke om national populisme. Jeg har jo netop givet udtryk for, at vi er meget interesserede i at finde en løsning på det her, bare ikke med originalen.

Derfor vil jeg gerne spørge ordføreren, om han ikke kunne forestille sig, at man kunne bruge en af de ikke kopier som sådan, men udgaver, der findes af Den Lille Havfrue, og som allerede befinder sig i Asien, og så sætte dem der, så vi fortsat har vores nationalklenodie på Langelinie.

Kl. 11:40

Formanden:

Hr. Orla Hav.

Kl. 11:40

Orla Hav (S):

Jamen årsagen til, at det er erhvervsordførerne og Erhvervsudvalget, der behandler den her sag, er jo, at Dansk Folkeparti har kortsluttet processen ved at sige, at Økonomi- og Erhvervsministeriet ikke må have lov til at spørge, om man må bruge Den Lille Havfrue i den her sammenhæng.

Jeg skal bare sige, at lige præcis forholdet til kopier indgår i de overvejelser, som idémagerne bag projektet – hvilket fru Karin Nødgaard jo også godt ved – har lagt for dagen. Og det, der er det unikke, er jo, at man her fra dansk side over pelsen og viser den gestus, at her taler vi om originalen, og samtidig får vi udveksling af kinesisk kunst, som kan være med til at skabe en event ude på Langelinie, som forhåbentlig vil være med til at understøtte et positivt og aktivt erhvervs- og turismeklima.

Kl. 11:41

Formanden:

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 11:41

Karin Nødgaard (DF):

Det drejer sig overhovedet ikke om at kortslutte nogen processer. Jeg mener, at det er helt relevant, at man retter en henvendelse til en minister. Det ved jeg også at Socialdemokraterne meget, meget ofte gør, så det er vi i hvert fald også i vores gode ret til at gøre. Men jeg synes, at ordføreren kommer lidt nemt om det med hensyn til de små erhvervsdrivende i området. Socialdemokraterne bryster sig meget ofte af, at man er bekymret for de små i vores samfund. Der er altså også nogle små erhvervsdrivende i området på Langelinie, som vil blive meget hårdt ramt, og mange regner faktisk med, at de må dreje

nøglen om, da det jo er 6 måneder i højsæsonen 2010, at Den Lille Havfrue vil være væk.

Kl. 11:44

Kl. 11:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:41

Orla Hav (S):

Vi taler jo om erhverv, der er turismerelaterede, og det, der indgår på positivsiden for turisme-relaterede erhverv, er jo nyheder. Det, der vil være af gode nyheder i det her, er, at der vil være positiv avisomtale eller i hvert fald ganske meget avisomtale den dag, Den Lille Havfrue rejser. Der vil være positiv avisomtale den dag, der står nogle nye erstatninger i form af værker af kinesiske kunstnere ude på Langelinie. Det vil få folk til at være opmærksomme på, hvad der sker derude, til gavn for de erhverv, som nyder godt af, at der sker noget, og som nyder godt af den handel, der kan være en afsmittende effekt af det. Så vil der være positiv omtale, når Den Lille Havfrue vender hjem og kunstværkerne tages ned derude. Så der er i det hele taget rigtig gode events i den her sag, og det burde Dansk Folkeparti også godt kunne indse.

Kl. 11:42

Formanden:

Så er der ønske om en kort bemærkning fra fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:42

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg vil også som fru Karin Nødgaard bare lige kort bemærke, at hr. Orla Havs bemærkninger om, at Dansk Folkeparti skulle været gået fra at være en grim ælling til at være en smuk svane osv., må stå for hans egen regning. Jeg vil sige på Dansk Folkepartis vegne, at vi altid har været meget, meget smukke mennesker.

Men ud over det vil jeg sige, at jeg synes, at den her debat om at fjerne et nationalt klenodie fra Danmark er meget, meget mærkelig, og jeg vil spørge hr. Orla Hav fra Socialdemokraterne om, hvad det næste klenodie, som man fra Socialdemokraternes side gerne vil gå med til at fjerne fra Danmark og udlåne, er. Er det næste Amalienborg Slot? Er det hele kongefamilien?

Det er jo klart, at der må være nogen i Danmark der sørger for, at vi beholder vores klenodier i Danmark og ikke sender dem fjernt væk, sådan at turister, der netop kommer til Danmark og f.eks. kommer helt fra Asien for at besøge Danmark, selvfølgelig ikke skal undvære at se Den Lille Havfrue, som jo er et meget, meget vigtigt klenodie.

Formanden:

Så er det hr. Orla Hav.

Kl. 11:44

Orla Hav (S):

For god ordens skyld skal jeg sige, at jeg ikke har udtalt mig på nogen som helst måde om udseendet på medlemmer af hverken det ene eller andet parti. Jeg har alene omtalt et parti, som godt kunne vælge at lave den udlægning; det er jo ikke min udlægning. Jeg opfordrer bare til at lave tankeeksperimentet.

Hvilke nationale klenodier, der kunne være tale om, skal jeg ikke kunne sige. Det må helt bero på en konkret vurdering og ses i den sammenhæng, som det er tænkt. Vi har i Erhvervsudvalget fået en fin orientering om det konkrete projekt på Expo, det ser både spændende, inspirerende og enestående ud. Det er en enestående måde at lave promovning af danske interesser på. Så det har jeg ingen bekymring om.

For så vidt angår kongefamilien, troede jeg da faktisk, at det var lidt af den opgave, som kongefamilien i høj grad påtager sig, og at det bl.a. er derfor, at kongefamilien i øjeblikket er repræsenteret i Thailand – men jeg har måske også misforstået det?

Kl. 11:45

Formanden:

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:45

Marlene Harpsøe (DF):

Tak. Nu er det faktisk også sådan – og det er jo slet ikke for at være populistisk, sådan som hr. Olav Hav mener, at Dansk Folkeparti er – at ifølge en undersøgelse i en avis, en forespørgsel blandt borgere og avislæsere her i Danmark, mente 83 pct. ud af 6.700 adspurgte, at Den Lille Havfrue ikke bør lånes ud.

Hvad mener hr. Olav Hav om sådan en klar udmelding fra danske borgere?

Kl. 11:45

Formanden:

Jeg vil lige sige, at det altså er hr. Orla Hav (*Marlene Harpsøe*: Undskyld, hr. Orla Hav), der får ordet, værsgo.

Kl. 11:46

Orla Hav (S):

Jamen jeg skal bare sige, at når fru Marlene Harpsøe bruger argumentet om, hvad folk siger i en meningsmåling, så lever det i sin grad op til det, jeg sådan smukt bemærkede i min ordførertale, nemlig at vi så er inde på at tænke lidt i populistiske retninger. For det er jo lige præcis det,

Dansk Folkeparti hermed understreger, nemlig at det er et udtryk for, at man gerne vil tækkes de fleste.

En gang imellem skal man have modet til også at sige: Her er altså en unik idé, som på flot vis kan være med til at repræsentere Danmark og understrege, at vi gerne vil være en del af et internationalt samfund, hvor konkurrencen er benhård, og hvor vi må blive opdaget på positiv vis

Kl. 11:46

Formanden:

Der er ikke flere spørgsmål til fru Marlene Harpsøe. Man har to korte bemærkninger, nr. 1 og 2, og dem har jeg registreret – så meget kan jeg nå.

Tak til hr. Orla Hav. Næste ordfører er fru Pernille Frahm.

Kl. 11:47

(Ordfører)

Pernille Frahm (SF):

I forbindelse med udlånet i forbindelse med Expo 2010 kunne man jo godt have taget en debat – og den håber jeg så vi får senere – om forholdene i Kina, om menneskerettighederne i Kina, om hele udviklingen dér. Det virker, som om vi i Danmark har valgt at lukke øjnene for den udvikling og den situation til fordel for at lave handel osv. osv. Sådan en debat håber jeg meget at vi får rejst.

Derimod kommer den her debat – det må jeg sige – meget bag på mig, for vi låner jo ting ud hele tiden. Vi låner kunstgenstande og kulturgenstande, og jeg ved snart ikke hvad, ud hele tiden, og vi låner selv noget hele tiden, og det synes jeg sådan set er en rigtig god ting. For som en tidligere ordfører – jeg tror, det var fra Venstre – sagde, mister vi ikke noget ved at gøre det, tværtimod vinder vi faktisk noget ved det. Det er mig bekendt en rigtig god ting, at det foregår sådan mellem institutionerne eller mellem dem, der er involveret eller har noget på hjerte eller har et ejerforhold osv.

Til gengæld synes jeg, at det er en rigtig dårlig idé, hvis det er noget. Folketinget skal forholde sig til; at vi, hver gang man skal låne noget ud, skal tage stilling til, hvor højt på klenodieveauet man er nu. Det ville jeg synes var en meget, meget vanskelig ting at tage stilling til. Altså, jeg er enig i, at Den Lille Havfrue er noget særligt, og jeg er også enig i, at det er brandirriterende, når man kommer til en eller anden by i verden og måske er der for første gang, og den statue eller det tårn, man gerne vil se, er pakket ind, fordi de er ved at restaurere det, eller det

maleri, man gerne vil se på kunstudstillingen, er lånt ud og der bare hænger en lille seddel om, at det kommer tilbage, 3 måneder efter at man selv er rejst hjem igen. Det er jo rigtig, rigtig irriterende og ærgerligt. Men samtidig ved vi også godt, at alle de steder får glæde af, at de låner de her ting ud – de får noget andet igen.

Jeg tror, at hvis man i forbindelse med de der meningsmålinger om, hvad folk mener, spurgte folk, om man skal låne ting ud eller ej, og om de synes, det er dejligt, at Danmark kan låne en interessant udstilling, eller at Danmark kan være med i et bytteforløb, ville et flertal sige, at det synes de er en god ting. Så jeg tror, at når et flertal siger, at de er imod, at vi låner ting ud, så er det fordi flertallet ikke bliver spurgt om, hvorvidt de kender konsekvenserne af ikke at låne ud, nemlig at låner man ikke noget ud, får man heller ikke noget igen.

Der forventes at komme omkring 70 millioner mennesker på udstillingen – det er jo altså en del, det er lidt flere, end der plejer at komme forbi Langelinie i sommertiden, selv om det er en periode på et halvt år, vi snakker om. Og det betyder, at det er ganske mange mennesker, der pludselig får set noget, som de ellers ikke ville kunne se. Det synes jeg også er noget at vinde ved at låne den ud til den her udstilling. Det er 70 millioner mennesker, som får en god oplevelse og får forbundet Danmarks navn med noget positivt, som måske kan opveje nogle af de negative billeder, der har været af Danmark gennem de sidste par år med Muhammedtegninger og en statsminister, der ikke kunne finde ud af, hvad han skulle mene i den anledning, og som forsøgte at flygte fra at tage ansvar for noget – som helst. Det her kunne så måske rette lidt op på det og give sådan et positivt image, et positivt billede af Danmark. Det synes jeg også man skal have med.

Det er noget særligt, når det er havfruen selv – det er det jo, og det ved vi også godt selv. Det er ikke det samme at se en reproduktion eller et andet maleri af Leonardo da Vinci, det er noget særligt at se Mona Lisa, se den ægte vare – det er noget særligt.

Derfor kunne man godt sige: Jamen vi låner dem noget andet, noget, der ligner, eller andre kopier eller andre kunstværker. Ja, men det er ikke det samme. Og sådan er det med kunst – det er det enkelte værk, der er noget særligt, og som gør det til noget unikt.

Derfor vil jeg ikke støtte forslaget, og jeg vil ikke hæfte en hel masse tillægsord på det, men

jeg synes, at man har glemt, at vi vinder ved at være generøse – vi får mere igen. Og derfor støtter jeg ikke forslaget her. Tak.

Kl. 11:51

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra fru Karin Nødgaard.

Kl. 11:51

Karin Nødgaard (DF):

Mange af de ting, fru Pernille Frahm anfører, berører faktisk det, som jeg også har sagt til nogle af de andre ordførere, om, at vi i Dansk Folkeparti absolut ikke har noget imod, at man laver udlån over landegrænserne, og vi vil også gerne låne osv. Men der er jo her tale om et nationalt klenodie, kan man sige. Det er jo sådan, at enhver turistbrochure om København og Danmark indeholder billeder af Den Lille Havfrue. Jeg synes altså også, vi har et hensyn at tage til, at det er en hel sommersæson – turistsæson 2010 – hvor Den Lille Havfrue vil være væk, være udlånt.

Når man snakker om kopier, mener jeg ikke, at en kopi behøver at være en dårlig kopi. Edvard Eriksen har jo faktisk lavet flere udgaver af Den Lille Havfrue – der er faktisk én i den kinesiske by Yantai, som man sagtens kunne låne og udstille på pladsen. Var det ikke en idé? Har ordføreren ikke en holdning til det?

Kl. 11:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:52

Pernille Frahm (SF):

Altså, jeg vil godt være med til at opfordre økonomi- og erhvervsministeren – som lige er ved noget andet – til, at man overvejer at gøre et eller andet for at sikre, at der er noget at byde på. Nu hørte vi jo alle sammen her, at man låner en anden havfrue i den periode, så der er noget at se på, når folk kommer derned – det er ikke sådan, at der er en sten og ingenting på den.

Hvad angår kopierne, får det mig til at tænke på »Radiserne«, hvor Nuser på et tidspunkt siger: Vil du give en sulten hund et gummikødben? Nej, det vil vi ikke, for det er ikke det samme.

Kl. 11:53

Formanden:

Så er det fru Karin Nødgaard.

Kl. 11:53

Karin Nødgaard (DF):

Med tanke på, at man i Socialistisk Folkeparti altid taler de smås sag og er meget opmærksom-

me på det, vil jeg sige: Vi ved jo også, at der er små erhvervsdrivende i området, som har nogle store bekymringer i forbindelse med et eventuelt udlån. Er det ikke også noget, der bekymrer fru Pernille Frahm?

Kl. 11:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:53

Pernille Frahm (SF):

Jo, og der er det så at jeg siger: Skal vi ikke sammen gå over til ministeren og sige, at hun altså skal tænke et eller andet ind i forbindelse med den periode, sådan at der er noget, så vi ikke bare ligesom gør ingenting og efterlader dem i et tomrum? Det vil jeg gerne være med til.

Kl. 11:54

Formanden:

Der er et yderligere ønske om en kort bemærkning fra hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 11:54

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Pernille Frahm, om hun ikke kan se, at der er forskel på en kunstgenstand og et nationalt klenodie.

Så kunne jeg godt tænke mig at høre, om hun kunne forestille sig, at vi f.eks. fik Frihedsgudinden fra New York til at stå nede i Nyhavn eller fik Manneken Pis, som er et nationalt klenodie i Belgien, og som står i Bruxelles, her til Danmark. Det er jo det, man reelt gør i den her situation, hvor man tager det, der svarer til Frihedsgudinden eller Manneken Pis, og flytter det til et andet land. Er det ikke mest naturligt, at man tager til Danmark for at se Den Lille Havfrue, ligesom man tager til New York for at se Frihedsgudinden?

Kl. 11:54

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:54

Pernille Frahm (SF):

Nu tror jeg ikke, det er særlig realistisk at flytte rundt på Frihedsgudinden, men hvis jeg skal være ærlig, så vil jeg sige, at det da kunne være fantastisk, det ville da være hamrende sjovt, hvis vi kunne lave sådan en aftale.

Nej, det bekymrer mig ikke så meget, at man skal tage til Kina for at spise ris. Altså, jeg synes, det er fint, at vi en gang imellem også kan låne hinanden klenodierne. Og jeg bliver nødt til at minde om, at et af de største klenodier i Danmark formentlig er, at vi er et kongerige, og at vi

har et kongehus. Og de rejser ellers en hel del rundt, skulle jeg hilse og sige. Skal de også blive hjemme?

Kl. 11:55

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:55

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg tror, at fru Pernille Frahm er meget enig med Dansk Folkeparti i, at vi har et meget udviklet kulturliv i Danmark. Men jeg vil gerne spørge til noget lidt andet, i forhold til at vi selvfølgelig udveksler kunstgenstande mellem landene. Det går vi også ind for i Dansk Folkeparti, men mener fru Pernille Frahm ikke, at der er grænser for, hvad man kan udveksle? Er der ikke nogen grænser for, hvad man fra Socialistisk Folkepartis side mener at man kan udveksle mellem landene af kunst og andet fra kulturlivet?

Kl. 11:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:56

Pernille Frahm (SF):

Altså, hvis det handler om udlån, er der nogle fysiske grænser. Som jeg nævnte før, vil det nok kræve noget at flytte Frihedsgudinden ind i Nyhavn, rent fysisk. Men altså, jeg synes ikke, at der er nogen principielle grænser for, hvad man skal låne ud, hvis man bliver enig om det. Det, jeg i hvert fald slet ikke synes, er, at det skal være Folketinget, der skal bestemme, hvad der må lånes ud. Det vil jeg synes hører hjemme andre steder end i det her hus.

Kl. 11:56

Formanden:

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:56

Marlene Harpsøe (DF):

En anden ting, jeg vil spørge ordføreren fra Socialistisk Folkeparti om, er den her avisundersøgelse, der har været foretaget, hvor man har spurgt 6.700 mennesker, hvoraf de 83 pct. har sagt nej til udlån af Den Lille Havfrue. Er det ikke et meget, meget klart svar? Tager ordføreren fra Socialistisk Folkeparti ikke normalt den danske befolkning alvorligt, og vil Socialistisk Folkeparti ikke også i det her tilfælde tage en så klar afgørelse fra den danske befolkning alvorligt? 83 pct. siger nej til udlån.

Kl. 11:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:57

Pernille Frahm (SF):

Det er selvfølgelig en høj procent, og vi skal lytte. Man skal lytte til folk, men man skal ikke rette sig efter alle. Altså, selv om der er et flertal for hvad som helst, skal man selvfølgelig lytte, men man skal ikke rette sig efter alt. Vi har nogle holdninger, som er dem, vi er valgt på, og dem, vi arbejder ud fra, og det er en del af demokratiet, at man nogle gange er i flertal og nogle gange i mindretal.

Som jeg sagde i min ordførertale: Hvis man spurgte de samme 6.000 personer – lige hvor mange det var, kan jeg ikke huske – om de syntes, det var en rigtig god idé, at man lånte ting i udlandet, om de ville synes, at det var en god idé, at f.eks. Manneken Pis kom og stod på Rådhuspladsen i 3 måneder, så man kunne gå ned på Rådhuspladsen og kigge på den, så tror jeg, at de ville synes, at det var en vældig god idé.

Kl. 11:58

Formanden:

Jeg er glad for, at man ved, hvad fru Pernille Frahm taler om, så formanden ikke behøver at gribe ind over for ordvalget.

Der er ikke flere korte bemærkninger, tak til fru Pernille Frahm.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages kl. 13.00.

Mødet er udsat. (Kl. 11:58).

Kl. 13:01

Forhandling**Anden næstformand (Søren Espersen):**

Mødet er genoptaget.

Vi behandler stadig punkt 5 på dagsordenen, første behandling af beslutningsforslag nr. B 20.

Jeg skal her udsætte mødet i 5 minutter, da vi afventer ministerens komme.

Mødet er udsat. (Kl. 13:02).

Forhandling

Kl. 13:04

Kl. 13:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er mødet genoptaget, og vi er stadig i gang med første behandling af beslutningsforslag nr. B 20.

Næste ordfører er hr. Mike Legarth fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:04

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte beslutningsforslaget. Til gengæld støtter vi, at Den Lille Havfrue udlånes til Expo 2010 i Shanghai i Kina, fordi det er en verdensudstilling, hvor 70 millioner mennesker fra 200 forskellige lande kommer forbi, og altså en udsøgt markedsplads for Danmark. Det giver os nogle meget store muligheder for at profilere vores land, og Den Lille Havfrue har jo stærk relation til H.C. Andersen, som er et stærkt navn og brand i Kina.

Vi kan godt acceptere, at der på Langelinie opstilles en kinesisk kunstudstilling, mens Den Lille Havfrue er udlånt i et halvt år, og vi accepterer forventningen om, at det er den ægte havfrue, der deltager, og det gør vi, fordi det sker på opfordring af borgerrepræsentationen i København, VisitDenmark og Wonderful Copenhagen, som alle enstemmigt bakker op om, at man i det halve år udlåner Den Lille Havfrue.

Kl. 13:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra fru Karin Nødgaard.

Kl. 13:05

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Det var selvfølgelig den korte version af det, for så skulle man ikke komme alt for meget ind på erhvervs politik. Men jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Mike Legarth, som jo er erhvervslivets mand, hvilke betragtninger man i Det Konservative Folkeparti gør sig om de små erhvervsdrivende, som jo vil blive ramt af, at Den Lille Havfrue er udlånt i hele sommersæsonen 2010.

Kl. 13:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Mike Legarth (KF):

I Det Konservative Folkeparti lægger vi vægt på, hvad dansk erhvervsliv får ud af det under ét med det kendskab til Danmark, der kommer via den her udstilling i Kina, og det tror vi har stor betydning for dansk erhvervsliv generelt, også for den lille selvstændige. Jeg erkender selvfølgelig, at den lille selvstændige, som ligger på Langelinie, betaler en pris for, at Den Lille Havfrue ikke er til stede der, men det kommer så rigeligt og så mangfoldigt hjem igen på lang sigt, også for den lille selvstændige.

Kl. 13:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 13:06

Karin Nødgaard (DF):

Det er jo lidt sent, hvis de har drejet nøglen om til deres lille forretning. Så er det jo lidt sent, at det kommer igen, for det kommer ikke dem til gavn og glæde. Men så kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Mike Legarth i forhold til det, ministeren skriver i sit svar til mig, nemlig at der skal være noget værdigt og opsigtsvækkende på Langelinie – og jeg går ud fra, at det må være på stenen på Langelinie man mener: Hvilke forslag har ordføreren til noget, der kunne sættes op der?

Derudover vil jeg gerne høre, om hr. Mike Legarth har været i kontakt med samtlige partier i Borgerrepræsentationen, så han kan sige, at der er fuld enighed der om et kommende udlån.

Kl. 13:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:07

Mike Legarth (KF):

Det sidste først: Nej, det er et udtryk for, at det er et flertal i Borgerrepræsentationen, der kommer med indstillingen. Det er så ganske rigtigt.

Jeg har ikke nogen forslag til – og det samme tilkendegav ministeren – hvad der helt præcis skal sættes på stenen, men et forslag kunne jo være, at man havde et display, som viste Den Lille Havfrue, så man i hvert fald havde en forestilling om, hvordan den så ud, mens den var udlånt. Men vi accepterer, at der laves en kinesisk udstilling, og så må vi se at få problemet med stenen løst bedst muligt.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den radikale ordfører, hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 13:08

(Ordfører)

Morten Helveg Petersen (RV):

Man må sige, at vi spænder vidt i Folketinget. Vi har brugt formiddagen på finanskrisen, der raser, og på, om vi håndterer finanskrisen tilstrækkelig godt i forhold til de store udfordringer, den byder borgere og virksomheder i Danmark og over hele kloden, og nu står vi så her og diskuterer, hvorvidt Den Lille Havfrue kan få lov at komme en tur til Kina.

Jeg vil godt sige, at fra Det Radikale Venstres side har vi den indfaldsvinkel til det, at nu er der i tusindvis af turister, der har kigget på Den Lille Havfrue gennem årene, hvor hun har skullet sidde helt stille og kigge på de turister, der har kigget på hende, så nu må det være hendes tur til at komme ud og opleve noget i den store verden, nu må det være hendes tur til at komme ud og være turist. Og det projekt, som er skitse-ret, synes vi faktisk er et utrolig flot projekt, et spændende projekt, og derfor skulle det da også bare mangle, at vi ikke ville bidrage med den ægte vare, med Den Lille Havfrue, og så kan hun også få en tur ud af det.

Jeg er overbevist om, at det flotte projekt, som ligger til grund for beslutningsforslaget her, også er et projekt, som vil komme os til gode, Danmark til gode, i form af at der, sådan som jeg forstår det, vil være en spændende kinesisk udstilling på Langelinie som erstatning.

Så vi afviser klart det her beslutningsforslag og mener i øvrigt også, at der må være grænser for, hvad det er, Folketinget skal blande sig i. Nu har noget af diskussionen sådan kredset om det her med nationale klenodier osv. osv., og hvem skal ind og definere det? Hvad med maleriudstillinger, som vi gladelig udveksler med andre lande og i alle mulige sammenhænge? Skal Folketinget så også ind og vurdere, at et bestemt Hammershøjbillede ikke må lånes ud til en kunstudstilling i udlandet? Jeg synes, det er på kanten af det pjattede, at Folketinget skal til at gå ind og detailregulere i et sådant omfang, som det her beslutningsforslag er udtryk for.

Så jeg håber med min ordførertale at have redegjort for, at vi finder, at forslaget er forkert. Vi ser ingen grund til, at Folketinget skal behandle det her, og derfor må vi klart afvise det. Så støtte til, at Den Lille Havfrue kan komme ud og være

turist i Kina, det tror vi faktisk også vil gavne kongeriget Danmark på den lange bane.

Kl. 13:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karin Nødgaard for en kort bemærkning.

Kl. 13:10

Karin Nødgaard (DF):

Jeg beklager lidt, at hr. Morten Helveg Petersen anser det som værende pjattet. Så er der jo mange ting, der kunne være pjattede, og det kan vi jo bare se på de forskellige partiers måde at agere på i hverdagen – der kan somme tider være nogle ting, som man kunne sige var pjattede. Der kan være mange emner, som vi også debatterer her i salen, og hvor vi diskuterer nogle ting, som der er forskellige holdninger til. Det gør vi jo faktisk hver dag, og det synes jeg er helt fair.

Men jeg synes faktisk, det er ret relevant, at vi tager en drøftelse i dag om det her. Hr. Morten Helveg Petersen mener jo så åbenbart ikke, at det med nationalklenodier er særlig væsentligt. Hvis ikke det er Den Lille Havfrue, hvad kunne det så være, ordføreren kunne forestille sig skulle være et nationalt klenodie, som man ikke kunne udlåne?

Kl. 13:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:11

Morten Helveg Petersen (RV):

Det viser jo netop, hvor utrolig vanskelig eller mærkelig den diskussion er. Igen: Lad os tage Hammershøj. Kan vi udlåne et billede af Hammershøj eller ej? Skal jeg stå og redegøre for min opfattelse af, hvorvidt det er et nationalt klenodie eller ej, og om det i givet fald kan udlånes eller ej?

Jeg synes, det er en diskussion, der næsten er absurd i sin karakter, og det synes jeg også at diskussionen i dag har vist med al ønskelig tydelighed, for hvem fastsætter definitionen for, hvornår noget er et nationalt klenodie eller ej? Vi har tidligere haft diskussioner om kongehuset, og det er da også et nationalt klenodie, der gladelig rejser kloden rundt, til gavn for kongeriget Danmark i øvrigt.

Hvis man skulle følge en streng definition af, hvad der er et klenodie, skulle de så blive hjemme? Må de så ikke rejse ud af kongeriget Danmark? Det synes jeg sådan set godt de må, det synes jeg er fantastisk fornuftigt, og jeg synes de gør en god indsats i den sammenhæng.

Jeg vender tilbage til, at jeg altså virkelig synes, at det, som det her beslutningsforslag er ud-

tryk for, er på kanten af, hvad det er, Folketinget egentlig skal ind og detailregulere.

Kl. 13:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 13:12

Karin Nødgaard (DF):

Vi har altså heldigvis nogle andre til at vurdere, hvad det er, vi kan lave beslutningsforslag om, så det synes jeg ikke vi skal bruge mere tid på at drøfte her og nu.

Jeg vil godt gentage, at jeg synes, at selve konceptet i forhold til verdensudstillingen i Shanghai er vældig flot, og jeg synes, der er mange gode ting, som kan give god reklame for Danmark, men jeg er stadig væk meget tilbageholdende med, at vi skal udlåne Den Lille Havfrue – også i forhold til at der jo allerede i Asien findes eksemplarer, jeg siger ikke kopier, for der findes eksemplarer, som Edvard Eriksen har lavet, af Den Lille Havfrue. Og jeg har tidligere nævnt, at i det første danske konsulat i Kina i byen Yantai er der en. Var det en mulighed, at vi kunne få lov til at låne den, for den vil jo egentlig også være den ægte vare? Og så kan vi stadig væk tage hensyn både til erhvervsdrivende og til turister på Langelinie.

Kl. 13:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:12

Morten Helveg Petersen (RV):

Men som jeg forstår konceptet, er det jo netop det forhold, at det er originalen, vi sender af sted. Og at det er den ægte vare – det autentiske, der ligger i, at det er den ægte vare, den oprindelige skulptur – er det, der er en stor del af pointen med hele manøvren her. Så derfor er svaret på spørgsmålet: Nej, sådan som jeg forstår det, er det, der ligger til grund for projektet, netop, at det skal være den ægte vare, det skal være originalen, vi sender ud. Og det støtter jeg varmt.

Kl. 13:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen.

Kl. 13:13

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Jeg havde lige mulighed for at veksle et par ord med ministeren. Jeg tror, at vi begge to havde den opfattelse, da vi første gang kom til København og så Den Lille Havfrue, at hun godt nok

også var meget lille, og det er utroligt, at sådan en lille sag kan give så meget debat her i Folketinget, og jeg synes i virkeligheden slet ikke, at det er noget, vi burde bruge tid på i Folketinget. Det må være rigeligt, at Københavns Borgerrepræsentation har mulighed for at debattere den her sag.

Jeg vil dog sige, at når vi nu kender Dansk Folkepartis evne til at fange gidsler og bruge gidsler i en debat, at det da er en god ting, at man har fundet en figur som gidsel. Jeg ved ikke, om man vil bruge den som gidsel, men jeg synes i hvert fald, at det er bedre end at bruge en tuneser, for det var sådan set det, man gjorde sidst, man tog nemlig et menneske, et levende menneske, som gidsel i en politisk debat og sagde: Kan vi ikke få dette levende menneske buret inde på ubestemt tid, så vil vi ikke stemme for finansloven. Så vil jeg altså hellere have, at man tager den her type gidsel i den politiske debat, for det er jo det, som Dansk Folkeparti så mange gange har gjort.

Jeg vil sige det på den måde, at vi nok alligevel vil overveje at stemme for forslaget, fordi man måske skulle sende noget, der var lidt mere moderne. Jeg kan forstå, at det indgår i en udstilling, der i høj grad er præget af miljø og bæredygtighed, og så skulle man måske have sendt en vindmølle i stedet for en figur. Derfor er jeg sådan set tilhænger af, at man undlader at sende en figur, men sørger for at sende nogle andre lidt mere moderne ting. Jeg har det da også sådan – nu kommer jeg tit forbi dernede på Langelinie – at det da er synd for japanerne og kineserne, som kommer der for at kigge, hvis hun ikke er der. Det er da ikke fint, så derfor er vi nok mere positive over for forslaget end så mange andre, og vi er specielt positive over for, at Dansk Folkeparti i virkeligheden her har taget noget så uskyldigt som en figur som gidsel i stedet for at gøre som normalt, som vi f.eks. så forleden dag, at tage et menneske som gidsel for deres politik.

Kl. 13:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karin Nødgaard for en kort bemærkning.

Kl. 13:16

Karin Nødgaard (DF):

Jamen det siger jeg da tak for. Jeg vil også sige, at det da er helt dejligt at se hr. Frank Aaen med et smil på læben og i en meget rolig fatning. Det kan jeg da godt lide at se en gang imellem.

I forhold til det, som hr. Frank Aaen nævner, om, hvad der er relevant at debattere, vil jeg gentage, hvad jeg også sagde til den radikale

ordfører, nemlig at der jo er andre, der vurderer det. Somme tider kan man jo også tænke sit, når vi fra Enhedslisten får gentagelse på gentagelse og genfremsættelse på genfremsættelse. Det er så det.

Men jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Frank Aaen om noget, i forbindelse med at man som parti meget ofte taler de små menneskers sag. Hvad med dem, der er ude på Langelinie? Synes ordføreren ikke, at det er tankevækkende, at de øvrige partier ikke vælger at tage højde for, at de faktisk vil miste en hel del i indkomst, hvis Den Lille Havfrue bliver udlånt?

Kl. 13:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:17

Frank Aaen (EL):

Jeg går ud fra, vi taler om de der factory outlets, der ligger nede ved siden af alle krydstogtskibene. Dem kommer vi selv i en gang imellem for at se, hvad de har af gode tilbud. Det synes jeg er fint nok. Men jeg tror sådan set, at de lever af krydstogtskibene, jeg tror ikke, at de lever af Den Lille Havfrue.

Kl. 13:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Karin Nødgaard.

Kl. 13:17

Karin Nødgaard (DF):

Så vil jeg gerne præcisere lidt mere. Det drejer sig jo om, at der er adskillige kiosker, som sælger ting til turisterne, og der er restauranter i området. Og så er der Havnerundfarten, som også har udtrykt stor skepsis, da de ved, at det faktisk er Den Lille Havfrue, som folk valfarter til for at se, når de sejler rundt med båden i København Havn. Så der er faktisk også andre end lige de virksomheder, som ordføreren nævner.

Men kunne jeg af ordføreren i dag få medhold i, at man faktisk godt kunne udstille en af de andre udgaver af Den Lille Havfrue i Shanghai i stedet for at sende originalen? Det ville være dejligt.

Kl. 13:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:18

Frank Aaen (EL):

Nu er det jo rigtigt, at vi tit gentager vores politik, for vi er nødt til at komme med den igen og igen, når vi ikke kan få den igennem.

Men nu sagde jeg faktisk, at jeg var positiv over for forslaget. Jeg synes ikke, at man skal sende en kopi. Skal man sende noget, skal man da sende originalen, det er klart. Jeg synes ikke, at man skal sende en kopi til udstillingen. Der skal man da sørge for at sende noget mere moderne end en figur, f.eks. en vindmølle, som jeg nævnte før, det synes jeg ville være meget mere klogt.

Jeg er nødt til at sige, at jeg faktisk synes, at det er noget pjank at komme med sådan et forslag her i Folketinget – jeg ved ikke, om jeg må sige det for Folketingets formand – men det synes jeg faktisk det er. Og hvis jeg skal sige noget indholdsmæssigt, vil jeg sige: Så send dog noget andet, altså noget, der er mere nutidigt, noget, der viser, hvad Danmark kan, og ikke en eller anden illustration af et gammelt eventyr.

Kl. 13:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for Liberal Alliance, hr. Villum Christensen.

Kl. 13:19

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Man kan høre, at bekymringsniveauet bliver mere og mere detaljeret i dette høje Ting. I Liberal Alliance tager vi klart afstand fra beslutningsforslaget; selvfølgelig gør vi det.

Vi anser det nok som noget af det mest visionære fremstød, vi længe har set. Vi har fået det præsenteret i Erhvervsudvalget, og man kan næsten ikke forestille sig noget mere autentisk, noget mere ægte, når man vil vise sig frem ved en verdensudstilling med 70 millioner besøgende, end Den Lille Havfrue. Det vil være en anerkendelse og en visen respekt for det internationale samfund, som formentlig ikke kan gøres ret meget bedre. Det bliver rigtig stort, er jeg sikker på. Kineserne lærer om H.C. Andersens eventyr i skolen, og vi vil ved en sådan aktion virkelig kunne sætte danskheden i relief. Alene den opmærksomhed, de internationale tv-stationer vil give begivenheden, når Den Lille Havfrue skal hentes, hives ned af stenen, bringes derover, sættes op og tilbage igen, ja, det kan man næsten ikke tænke til ende. Det bliver en fantastisk promovering, vi får på den konto; det er jeg slet ikke i tvivl om.

Over for alt det her står så en argumentation om, at fraværet af Den Lille Havfrue vil gå fantastisk meget ud over de erhvervsdrivende; selv den lille kioskejer har været nævnt. Og så er der bekymringer fra arvingerne til Edvard Eriksen.

Så man skal hellere sende en kopi! Det er næsten mageløst. Hele ideen er jo ægtheden, hele ideen er jo, at vi har Den Lille Havfrue fra det lille land og det store Kina med højhusene og muren, ja, og muren kan de i hvert fald ikke flytte til Danmark, kan man sige. Det er jo det, der er hele ideen, og det er det, der er scoopet i det her. Jeg var fantastisk fascineret af de folk, der præsenterede det her i Erhvervsudvalget, som man sikkert kan høre.

Nej, lad os komme videre i planlægningen af denne vision og ikke lade national indelukthed forhindre dette globale udsyn, denne globale gestus, om man vil. Og lur mig, om ikke de små erhvervsdrivende alligevel kommer til at mærke, at der er 70 millioner mennesker, turister og andre erhvervsfolk, der vil stifte bekendtskab med Danmark i den udklædning her. Tak.

Kl. 13:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karin Nødgaard for en kort bemærkning.

Kl. 13:21

Karin Nødgaard (DF):

Nu vil jeg gerne lige påpege, at det jo netop overhovedet ikke drejer sig om national indelukthed. Det drejer sig jo om, at vi siger, at der er et nationalt klenodie, som vi ikke synes skal fjernes fra Danmark i en periode på 6 måneder.

Men jeg kunne godt tænke mig at høre ordføreren prøve at redegøre for, hvad ordføreren har gjort sig af tanker i forhold til, hvad det skal være, der skal være både meget – hvad skal man sige? – værdigt og opsigtsvækkende, som kunne stå på Langelinie i stedet for Den Lille Havfrue og faktisk være på stenen. Det er ikke noget med, at man skal lave nogle spektakulære udstillinger rundt omkring. Hvad er det, der skal erstatte Den Lille Havfrue?

Kl. 13:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:22

Villum Christensen (LA):

Nu ved jeg jo ikke, hvad der skal erstatte den, men jeg har fået oplyst, at de kunstnere, der står bag det, der kommer op, er kunstnere, som var med til at planlægge Olympiaden. Vi får altså kunst på meget, meget højt niveau.

I øvrigt synes jeg ikke, at det er det afgørende; det afgørende er, at vi viser danskheden på en ægte og autentisk måde. Det tror jeg der er en rigtig god historie omkring. Det er den mulighed, vi har som et lille land, som jeg sagde før,

i forhold til et stort land. Jeg er sikker på, at det bliver en kæmpe succes, og vil støtte forslaget.

Kl. 13:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 13:23

Karin Nødgaard (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at høre ordføreren, om han kunne forestille sig, at et af de eksemplarer, som man i forvejen har af Edvard Eriksens skulptur af Den Lille Havfrue kunne blive placeret i Shanghai, for jeg anerkender fuldt ud, at selve konceptet – jeg hørte det også i Erhvervsudvalget – omkring EXPO-udstillingen er vældig flot osv., men vi har den her indsigelse i forhold til udlån af Den Lille Havfrue.

Kunne det ikke lade sig gøre, at man kunne låne en af de skulpturer, som Edvard Eriksen i sin tid lavede, og så kunne man faktisk tilfredsstille alle?

Kl. 13:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:23

Villum Christensen (LA):

Det er jeg fuldstændig uenig i, for som det også har været nævnt flere gange fra den her talerstol, er hele ideen jo, at det skal være autentisk, og lur mig, om ikke man opdager det – også i Kina – når Den Lille Havfrue bliver hentet og verdens tv-kameraer snurrer. Det er jo det, der er hele historien: at kunne kommunikere ud fra en autentisk situation og ikke en kunstig situation. Så jeg er dybt uenig i, at det forslag kan løse problemet.

Kl. 13:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:24

(Privatist)

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Det er dog fantastisk! Det er fantastisk, at Den Lille Havfrue får lov til at få en lang rejse ud i verden for at markedsføre Danmark på fineste og fornemste vis.

Det er dog også fantastisk, at vi skal diskutere i Folketinget, om vi vil tillade det eller ej. Altså, da jeg læste det her forslag første gang, tænkte jeg: Findes der overhovedet ingen grænser for, hvad Folketinget skal blande sig i? Jeg synes, det er fint, at vi har en utrolig frisindet tradition i Danmark, der gør, at ethvert parti, ethvert folketingsmedlem selvfølgelig kan fremsætte de for-

slag, man har lyst til. Så derfor respekterer jeg til fulde Dansk Folkepartis ret til at fremsætte dette forslag. Men det er dog fantastisk, at man vil have, at Folketinget af alle skal blande sig i, hvad der skal udstilles på Expo 2010 i Shanghai, og hvilke delelementer der må indgå.

Jeg synes, at det her er helt uden for skiven, i forhold til hvad Folketinget bør blande sig i. Og det er jo en generel tendens: Vi blander os og blander os og blander os og tror, at vi skal beskæftige os med småting af alle mulige kategorier i stedet for at forholde os til det væsentlige. Der har lige været diskuteret finanskrisen, men når man ser det her forslag, skulle man faktisk tro, at det gik ufattelig godt, at der ikke var nogen problemer, siden man er nødt til at opfinde noget at diskutere. Derfor vil jeg bare tilslutte mig det heldigvis meget brede flertal i Folketinget, som vil afvise dette forslag.

Kl. 13:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til hr. Simon Emil Ammitzbøll. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Karin Nødgaard fra Dansk Folkeparti.

Kl. 13:26

(Ordfører for forslagsstillerne)

Karin Nødgaard (DF):

Først og fremmest vil jeg da gerne sige tak for debatten i dag og også for de bemærkninger, der er kommet. Dem vil jeg vende lidt tilbage til senere, men lige nu vil jeg egentlig godt have lov til at uddybe nogle betragtninger, som vi har gjort os i Dansk Folkeparti i forhold til et eventuelt udlån af Den Lille Havfrue.

Da det kom frem, at havfruen skulle udlånes og fjernes fra sin vante plads på Langelinie, troede jeg faktisk, at det var en aprilsnar. Hvem kunne dog finde på at fjerne figuren fra den plads, som hun så smukt har indtaget siden 1913, og som har været til glæde og gavn for rigtig mange både danske og udenlandske turister? Der findes vel ikke den turistbrochure om København eller for den sags skyld om Danmark, hvor der ikke har været et billede af eller en tekst om Den Lille Havfrue, og jeg har altså svært ved at forestille mig den skuffelse, der vil opstå hos de mange, der valfarter til stedet for at se og fotografere figuren, når de lige pludselig opdager, at der er en tom sten, og at der slet ikke er noget at forevige.

Havde det været en del af en samling, kunne man selvfølgelig kigge på et udlån med andre øjne. Det ville ikke udløse den samme frustration, og jeg vil gerne slå fast, som jeg også har

gjort tidligere over for nogle af dem, jeg har stillet spørgsmål til, at Dansk Folkeparti absolut ikke har noget imod at låne eller udlåne kunst, også over landegrænser. Men jeg mener helt klart, at der er meget stor forskel på at udlåne én skulptur, måske fra en større samling på Glyptoteket, eller et par Skagensmalerier fra en større samling på Skagens Museum, og at udlåne en enkeltstående kunstgenstand, som Den Lille Havfrue må siges at være.

Der tales om en erstatning på stedet og om, at man vil sørge for noget andet til turisterne, og det lyder også meget tillokkende. Men det er jo ikke et spørgsmål om at erstatte hende, for det er jo hende, som turister og andre besøgende gerne vil se.

Dansk Folkeparti bakker hundrede procent op om, at der skal være en Expoudstilling. Det er en god ting, at verdens lande kan lave et udstillingsvindue, så nationerne kan få øjnene op for andre landes fortræffeligheder og måske også lokke dem til. Her mener vi dog, at det ikke behøver at være modellen fra Langelinie, der udstilles i Shanghai. Andet kan sagtens leve op til intentionerne hos idémændene bag den danske pavillon.

Det er ikke ukendt, at kunstneren bag havfruen, Edvard Eriksen, har lavet adskillige udgaver af figuren, og det ville da være oplagt at låne en af disse og udstille den. Der findes jo allerede nogle eksemplarer af havfruen i Asien, og det er måske ikke sikkert, at de folk, der står bag udstillingen, er opmærksomme på det. Men der er altså faktisk ikke noget nyt i at bringe havfruen til Asien. I yachtklubben i Hongkong findes der et eksemplar, og som jeg tidligere har nævnt i dagens debat, er der også i den kinesiske by Yantai, hvor det første danske konsulat i Kina blev oprettet, en meget, meget smuk udgave. Den kunne man selvfølgelig låne, og så skulle den selvfølgelig også ud på en noget kortere rejse end den københavnske model.

Der er noget andet, der er nok så vigtigt i forhold til udlån, og som jeg måske ikke synes så mange egentlig har beskæftiget sig med i deres iver for at promovere Danmark via havfruen. Det er selvfølgelig hensynet til de erhvervsdrivende i området på og ved Langelinie. Har man overhovedet overvejet en kompensations til de mennesker, som får deres indkomst ved salg af souvenirs m.v. i løbet af turistsæsonen, eller til de restauranter, som vil få færre gæster, i og med at det store tilløbsstykke ikke vil være at finde på stedet? Og hvad med Havnerundfarten, som

valfarter til stedet på Langelinie med turister i bådene – turister, som ikke længere vil kunne fotografere Den Lille Havfrue? Skal bådejerne, inden billetten købes, reklamere med, at det desværre ikke er muligt at se andet end en sten uden det store trækplaster? Det er vel egentlig ikke den bedste reklame.

Kl. 13:31

Wonderful Copenhagen synes tilsyneladende at bakke et udlån op, men de er jo også den store i dette spil. Jeg mener, at vi også må og skal lytte til de små, som jo er de lokale erhvervsdrivende, og det drejer sig jo som sagt også om, at det er et halvt år i højsæsonen i 2010. Jeg håber virkelig, det vil give stof til fornyet eftertanke, også hos ministeren, som i sit svar til mig den 20. oktober ikke ønsker at trække anmodningen til Københavns Kommune tilbage.

Man skal selvfølgelig være varsom med at lægge alt for meget i målinger i diverse aviser, og det ved vi politikere jo nok bedre end så mange andre. Men jeg vil alligevel sige, at der har været mange reaktioner fra borgerne vedrørende udlån af havfruen. De er selvfølgelig kommet i kølvandet på, at man har offentliggjort forslaget om udlån til Expoudstillingen. I en avisundersøgelse viste det sig, at 83 pct. af 6.700 adspurgte var meget imod et udlån, i tv-interviews sagde samtlige adspurgte nej til et udlån, og efter at sagen kom frem, har jeg jo modtaget rigtig mange mails og telefonopringninger fra borgere, som udtrykker alt lige fra bekymring til voldsom vrede over, at man kan overveje noget sådant.

Jeg er ikke i tvivl om, at der er nogle – det har vi jo også hørt i dag – som tænker: Hvordan kan vi dog debattere det her i Folketinget? Men for Dansk Folkeparti er der altså noget principielt i, at vi bør diskutere, om det virkelig kan være rigtigt, at vi udlåner noget, der må betegnes som et nationalt klenodie, og så i så lang tid. Har vi ikke en forpligtelse til at leve op til det, vi lover i brochurer, og er det ikke vigtigt, at vi trods alt siger, at der er ting eller genstande, som vi ikke – bare for at tilfredsstille forretningsfolk i deres forsøg på indtjening og opmærksomhed – kan tillade at udlåne? Hvordan tror man det ville blive modtaget i andre lande, hvis deres nationale klenodier skulle udlånes et halvt år? Tænk f.eks. på Manneken Pis i Bruxelles. Den er nem at fjerne, men mon der ikke også ville blive sagt nej her?

Kunstneren Edvard Eriksen lever ikke mere og kan derfor selvfølgelig ikke udtale sig om

projektet; han kan jo allerhøjest vende sig et bestemt sted. Men arvingerne har været på banen i den debat, der nu har foregået i et par måneder, og de var da også noget skeptiske ved, at man kunne overveje at udlåne deres forfaders kunstværk. Selvfølgelig er de godt klar over, at det ikke er dem, der er ejerne, men at det suverænt er Københavns Kommune, dvs. Borgerrepræsentationen, der træffer beslutning om udlån.

Jeg vil sige, at der jo er mange ting, vi skal have frem i dag, og på sin vis synes jeg egentlig, at der er mange flere aspekter end dem, der har været fremme i debatten, der skal inddrages, og som man måske skulle forholde sig lidt nøjere til. Men med hensyn til de kommentarer, der er kommet, vil jeg selvfølgelig gerne sige, at der har været mange gode kommentarer, men der har også været nogle, hvor jeg tænkte, at man vist egentlig ikke har tænkt tankerne helt til ende.

Jeg vil sige, at når Socialdemokraternes ordfører begynder at snakke om snæver national populisme, synes jeg, det er upassende i forhold til den debat, vi har ønsket at tage i dag, om man skal udlåne nationale klenodier. Jeg synes, at det her netop ikke drejer sig om nationalromantik, det drejer sig om at ville forholde sig til noget, som det også fremover kan være væsentligt at vi har forholdt os til og taget stilling til.

Når SF's ordfører snakker om forholdene i Kina, ved vi jo af erfaring her i Folketinget, at det er en debat i sig selv. Den har vi taget, og den tager vi gerne igen, især med hensyn til menneskerettigheder osv.

Jeg synes selvfølgelig, at de seneste ordførere, der kom herop og udtrykte en modvilje imod, at vi overhovedet skal debattere det her, har taget fejl. Jeg respekterer selvfølgelig, at man siger sådan, men hvis vi hver især, hver gang vi går på talerstolen, skulle anføre, om vi synes, det er et godt eller et skidt forslag, der bliver debatteret, tror jeg, at debatterne ville trække noget længere ud.

Men ellers vil jeg afslutningsvis sige, at jeg har været glad for, at vi har taget debatten. Jeg synes faktisk, det har været godt at få luftet nogle tanker; det var jo det, H.C. Andersen også gjorde i sin tid, da han skrev en masse ting ned. Jeg synes måske, det er lidt bemærkelsesværdigt, at når man nu har fået så mange reaktioner fra borgerne på alle mulige måder, er det i hvert fald ikke borgernes mening, der er blevet udtrykt i det, der er blevet sagt her i Folketinget i dag. Hans Christian Andersen sagde jo meget

typisk »at rejse er at leve«. Det er også rigtigt, men i denne forbindelse vil jeg nok sige, at ude er godt, men hjemme bedst.

Kl. 13:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 67:

Forslag til lov om ændring af lov om fødevarer. (Fødevarerkontrol, sanktionsmuligheder og gennemførelse af forbrugertest m.v.).

Af fødevarerministeren (Eva Kjer Hansen).

(Fremsættelse 13.11.2008).

Kl. 13:36

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Det er Venstres ordfører, fru Tina Nedergaard.

Kl. 13:36

(Ordfører)

Tina Nedergaard (V):

Tak. Da jeg er i tvivl om, hvorvidt den konservative ordfører når frem til talerstolen, når det bliver hans tid, skal jeg lige hilse og sige, at den her tale også er på Det Konservative Folkepartis vegne.

Vi har i Danmark en omfattende kontrol med vores fødevarer og med virksomheder, som forhandler og forarbejder fødevarer. Det er helt afgørende, at forbrugerne kan være trygge ved den mad, som vi spiser, som vi køber og vi indtager, og det er også helt afgørende for branchen, at man ikke konkurrerer på ulige vilkår, hvor nogle kan producere billigt, simpelt hen fordi de lader hånt om fødevarerens sikkerhed. Den omfattende kontrol har stor betydning for vores samfund, og derfor er det vigtigt, at såvel forbrugerne som virksomhederne har grundlæggende tillid til kontrollen.

Regeringen har ad flere omgange og på forskellig vis optimeret kontrollen og sanktionerne. Der er hver gang sket forbedringer i forhold til fødevarerens sikkerheden, samtidig med at ministeren netop har afsluttet forhandlinger om, hvordan man også kan smidiggøre kontrollen, så den opleves mere legitim fra virksomhedernes side.

Regeringen har med sin kontante tilgang til området øget muligheden for at tage fødevarerproblemer i opløbet og holde fokus på virksomheder, som enten bevidst eller ubevidst overtræder reglerne.

Senest blev fødevarerloven revideret i 2006, hvor kontrollen og sanktionerne blev skærpet. I en forudgående aftale mellem regeringen, V, K og Dansk Folkeparti blev det besluttet, at loven skulle revideres i folketingsåret 2008-09. Regeringen har fremlagt dette forslag til revision af loven. Forslaget omfatter to hovedelementer.

For det første foreslås det, at bød størrelsen nedsættes for mindre virksomheder, da bøderne alt andet lige rammer hårdere i den lille end i den store virksomhed. Venstre bakker op om denne del af forslaget, da det giver god mening, at sanktionen skal opfattes ensartet, uanset om man er stor eller lille. Omvendt har det altså også været vigtigt for Venstre at fastholde et bødeniveau, som vi kan forvente virker præventivt i forhold til at overtræde reglerne. Fødevarerens sikkerheden er for Venstre helt central. Vi finder, at regeringen med forslaget har fundet en fornuftig balance.

For det andet indeholder lovforslaget en bestemmelse om, at Fødevarestyrelsen kan gennemføre og sammenligne test af produkter, som reguleres af fødevarerloven. Testene benyttes af styrelsen i dag, men det er Forbrugerstyrelsen, som i dag har hjemmelen til at gennemføre dem. Det forekommer hensigtsmæssigt, at denne hjemmel gives til Fødevarestyrelsen, da de to styrelser i dag ikke er placeret i samme ministerium. Også denne del af forslaget støtter Venstre.

Høringssvarene viser imidlertid, at der er en vis bekymring for denne del af forslaget, hvorfor det er vigtigt at slå fast for os, at der ikke er tale om en ny foranstaltning, men alene en ordning, som svarer til den, vi allerede kender i forhold til Forbrugerstyrelsen.

Vi har i går på udvalgets møde aftalt, at vi ønsker en meget grundig behandling af netop dette lovforslag, og vi foreslår derfor også fra Venstres side, at det i udvalgsarbejdet vurderes,